

Sygn. akt III AUa 1935/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 marca 2019 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSA Jolanta Pietrzak (spr.)
Sędziowie	SSA Marek Żurecki SSA Marek Procek
Protokolant	Elżbieta Szewczyk

po rozpoznaniu w dniu 21 marca 2019 r. w Katowicach

sprawy z odwołania (...) Sp. z o.o. w P. oraz (...) sp. z o.o. w K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

przy udziale zainteresowanych J. K.

o podleganie ubezpieczeniom społecznym

na skutek apelacji (...) Sp. z o.o. w P.

od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Bielsku-Białej z dnia 26 kwietnia 2018 r.
sygn. akt VI U 1031/17

- 1. uchyla zaskarżony wyrok w stosunku do (...) Sp. z o.o. w K. i umarza postępowanie z jej udziałem,**
- 2. uchyla zaskarżony wyrok w punkcie 2,**
- 3. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 3 i zasądza od (...) Sp. z o.o. w P. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,**
- 4. oddala apelację (...) Sp. z o.o. w P.,**
- 5. zasądza od (...) Sp. z o.o. w P. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. kwotę 240 zł (dwieście czterdzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.**

/-/ SSA M.Żurecki /-/ SSA J.Pietrzak /-/ SSA M.Procek

Sędzia Przewodniczący Sędzia

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 9.07.2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. stwierdził, że J. K. jako pracownik podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu i chorobowemu od 27.02.2012r. do nadal z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika (...) Sp. z o.o. w P. uznając, że zgłoszenie do ubezpieczeń społecznych zainteresowanego przez (...)

Sp. z o.o. i (...)

Sp. z o.o. w okresie od 1.10.2012r. do 31.03.2013r. było nieuzasadnione, gdyż w spornym okresie faktycznym pracodawcą była spółka (...) Sp. z o.o. w P..

W niniejszej sprawie nie doszło bowiem do przejęcia zakładu pracy, lecz swoistego outsourcingu kadrowo-płacowego.

Odwołanie od powyższej decyzji złożyła spółka (...) Sp. z o.o. w P. domagając się zmiany zaskarżonej decyzji i stwierdzenia, że zainteresowany nie podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym jako pracownik u płatnika składek spółki

(...) Sp. z o.o. w P. w okresie od dnia 1.07.2012r. do dnia 31.03.2013r.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jej oddalenie podnosząc argumenty, które zawarł w zaskarżonej decyzji.

Syndyk masy upadłości (...) Sp. z o.o. wnosił o oddalenie odwołania.

Wyrokiem z dnia 26.04.2018r. Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Bielsku-Białej oddalił odwołanie, zasądził od (...) Sp. z o.o. w P., (...) Sp. z o.o. w K. solidarnie na rzecz syndyka masy upadłości (...) Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej 60 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oraz

zasądził od (...) Sp. z o.o. w P., (...) sp. z o.o. w K. solidarnie na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd ustalił:

W dniu 27.02.2012r. zainteresowany zawarł umowę o pracę z (...) Sp. z o.o. w P. na czas określony od dnia 27.02.2012r. do 28.02.2014r. na stanowisko rozbiór i kofekcjonowanie drobiu z wynagrodzeniem 1.500 zł miesięcznie w pełnym wymiarze czasu pracy.

W dniu 1.06.2012r. zawarta została umowa porozumienie z której wynika, że z dniem 1.07.2012r. (...) Sp. z o.o. w P. przekazała w oparciu o przepis art. 23¹ k.p. wszystkich pracowników nowemu pracodawcy (...) sp. z o.o.

W dniu 30.06.2012r. zainteresowany na mocy porozumienia stron rozwiązał umowę o pracę ze skutkiem na dzień 30.06.2012r., a następnie podpisał umowę o pracę ze Spółką (...).

W związku z podpisaniem umowy, Spółka zgłosiła zainteresowanego do ubezpieczeń społecznych jako swojego pracownika.

W dniu 1.06.2012r. zawarto umowę o świadczenie usług pomiędzy (...) Sp. z o.o. w P. zwanym usługobiorcą oraz (...) Sp. z o.o. zwaną usługodawcą zgodnie z którą usługodawca, przez co należy rozumieć każdego jego pracownika – wykonawcę zobowiązany jest przy wykonaniu usług objętych niniejszą umową przestrzegać przepisów porządkowych i aktów wewnętrznych.

Ponadto w dniu 31.10.2012r. zawarta została umowa porozumienie między (...)

Sp. z o.o. w P., (...) Sp. z o.o. oraz Spółki z o.o. (...) z siedzibą w O. z której wynika, iż z dniem 31.10.2012r. strony wyrażają zgodę aby pracownicy (...) Sp. z o.o. w P. wykonywali zleconą pracę przez (...) Sp. z o.o. w firmie (...) Sp. z o.o. z siedzibą w O..

Na mocy porozumienia z dnia 1.10.2012r. zainteresowany został przekazany przez Spółkę (...) do nowego pracodawcy, którym był (...) Spółka z o.o.

W dniu 1.11.2012r. zawarto umowę o świadczenie usług pomiędzy (...) Sp. z o.o. w P. zwanym usługobiorcą oraz Spółką z o.o. (...) z siedzibą w O. zwaną usługodawcą zgodnie z którą usługodawca, przez co należy rozumieć każdego jego pracownika – wykonawcę zobowiązany jest przy wykonaniu usług objętych niniejszą umową przestrzegać przepisów porządkowych i aktów wewnętrznych.

Przedmiotem tej umowy były usługi polegające na produkcji i obróbce mięsa. Przez cały okres obowiązywania umów o świadczenie usług, rozliczenia pomiędzy odwołującą się Spółką, a firmami (...) dokonywano z następujący sposób: na koniec miesiąca następowało zatwierdzenie list obecności przez Spółkę (...), na tej podstawie naliczana była lista płac, która stanowiła podstawę do wystawienia faktury VAT.

W związku z podpisaniem umowy, Spółka z o.o. (...) z siedzibą w O. zgłosiła zainteresowanego do ubezpieczeń społecznych jako swojego pracownika.

W dniu 2.11.2012r. A. D., będąca pracownikiem Spółki (...), otrzymała pełnomocnictwo do dokonywania czynności z zakresu prawa pracy w rozumieniu art. 3⁽¹⁾ k.p. od Spółki (...), a w szczególności do zawierania i rozwiązywania umów o pracę, ustalania uprawnień i świadczeń pracowniczych ze stosunku pracy, prowadzenia akt osobowych i dokumentacji w sprawach ze stosunku pracy. Podobnej treści pełnomocnictwo A. D. otrzymała od Spółki (...), natomiast dla pracowników Spółki (...) pełnomocnikiem występującym w imieniu Spółki (...) była A. S..

W dniu 1.04.2013r. zainteresowany ponownie zawarł umowę o pracę z (...) Sp. z o.o. w P. na czas określony do dnia 28.02.2014r. na stanowisko rozbioru i konfekcjonowania mięsa w pełnym wymiarze czasu pracy z wynagrodzeniem 1.600 zł brutto.

W dniu 31.10.2017r. (...) Sp. z o.o. zawarła z (...) z siedzibą w K. umowę wydania-przeniesienia własności przedsiębiorstwa. Na mocy tej umowy firma (...) przejęła między innymi zobowiązania i obciążenia związane z prowadzeniem przedsiębiorstwa.

Powyższych ustaleń Sąd Okręgowy dokonał na podstawie akt organu rentowego, akt osobowych zainteresowanego, akt kontroli oraz przesłuchania A. D., S. P. w sprawie VI U 507/17, zainteresowanego, G. S. i zeznań K. R., złożonych w sprawie VI U 129/17 i VI U 715/16, a oprócz tego na podstawie protokołów przesłuchań złożonych w sprawach VI U 1006/17, VI U 712/16, VI U 985/17 i VI U 752/17.

Czyniąc ustalenia Sąd pominął wnioski dowodowe zgłoszone przez stronę odwołującą się w zakresie przesłuchania P. K., J. M., gdyż w ocenie Sądu, zeznania tych świadków w rozpoznawanej sprawie były zbędne, zmierzały do przedłużenia postępowania, a okoliczności będące przedmiotem dowodu wynikały z dokumentów przedłożonych przez strony oraz zeznań zainteresowanego.

Wobec poczynionych ustaleń Sąd uznał odwołanie za niezasadne podnosząc w motywach tego rozstrzygnięcia co następuje:

Za pracownika uważa się w świetle ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych osobę pozostającą w stosunku pracy. Nawiązanie stosunku pracy następuje poprzez złożenie zgodnych oświadczeń woli przez pracodawcę i pracownika niezależnie od jego podstawy prawnej - art. 11 k.p. Stosownie do treści art. 22

k.p. przez nawiązanie umowy o pracę pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem, zaś pracodawca do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem. Na powstanie tego stosunku prawnego nie składa się tylko złożenie oświadczeń woli, ale nade wszystko zamiar stron oraz faktyczne wykonywanie umówionej pracy, na warunkach określonych w umowie.

Odnosząc się zatem w pierwszej kolejności do umowy o pracę, którą po rozwiązaniu umowy o pracę z (...) Sp. z o.o., zainteresowany zawarł z (...) Sp. z o.o. stwierdzić należy, że umowa ta nie została zawarta ze skutkiem prawnym. Nie jest bowiem tak, że zawarta umowa rodzi stosunek obligacyjny przez sam fakt jej spisania, w sytuacji, gdy nie jest realizowana. Strony, co prawda podpisały umowę o pracę na czas określony oraz szereg dokumentów mających zastosowanie w ramach stosunku pracy, jednakże dokumenty te, w całości okoliczności sprawy, należy uznać za zgromadzone jedynie w celu pozoracji istnienia ważnego stosunku pracy pomiędzy (...) Sp. z o.o. a zainteresowanym.

Analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do jednoznacznego wniosku, że zainteresowany na podstawie umowy zawartej z (...) Sp. z o.o. wykonywał tę samą pracę, w tym samym miejscu, na tych samych warunkach, a nadto pod nadzorem tych samych osób, jak podczas zatrudnienia przez (...) Sp. z o.o. Przestrzegał tych samych aktów wewnętrznych i przepisów obowiązujących w (...) Sp. z o.o., korzystał z tych samych sprzętów i narzędzi oraz pomieszczeń socjalnych (co wynikało już

z samej treści umów o świadczenie usług). Zainteresowany, pomimo podpisania umowy o pracę z nowym podmiotem, cały czas wykonywał to samo zatrudnienie, charakter i warunki pracy nie uległy zmianie pomimo formalnej zmiany pracodawcy. Znamienne są zresztą okoliczności podpisywania umowy o pracę z (...) Sp. z o.o., co odbywało się w siedzibie dotychczasowego pracodawcy, stosowne dokumenty przekazywał pracownik (...) Sp. z o.o. (pełnomocnik firmy (...) S.), a zainteresowany w ogóle nie miał kontaktu z żadnym przedstawicielem spółki (...) Sp. z o.o., która prowadziła jedynie obsługę kadrowo - księgową. Mając zresztą na uwadze fakt, że to pracownik firmy (...) zapewnił wypełnienie i podpisanie stosownej dokumentacji przez pracowników i następnie przekazywał ją, co dotyczyło również list obecności, zwolnień lekarskich i wniosków urlopowych, do (...) Sp. z o.o., a następnie (...) sp. z o.o., trudno ocenić rolę tych spółek inaczej jak tylko ograniczającą się do archiwizacji dokumentacji kadrowo - płacowej oraz technicznej obsługi wypłat wynagrodzeń dla pracowników. Działalność taka w zasadzie zbliżona była do usług świadczonych przez biura rachunkowe. Bezsprzecznie z efektów pracy zainteresowanego nadal korzystał (...) Sp. z o.o.

Jedyną zmianą, zauważalną z punktu widzenia pracowników, był fakt, że wynagrodzenie wypłacał im nowy podmiot tj. (...) Sp. z o.o. Należy przy tym podkreślić, że wypłata wynagrodzeń odbywała się z pieniędzy faktycznie przekazanych na ten cel przez odwołującą spółkę.

Zważyć należy, że samo przyjęcie zgłoszenia przez organ rentowy (...) Sp. z o.o., a następnie (...) jako płatnika składek, nie przesądza o tym, że faktycznie takim płatnikiem składek spółka była.

Zgłoszenie funkcji płatnika następuje poprzez rejestrację w komputerowym systemie informatycznym ZUS i jeśli jest to zgłoszenie z punktu formalno - technicznego prawidłowe, to system przyjmie takie zgłoszenie i nawet jeśli zgłaszający faktycznie płatnikiem nie jest - to w systemie będzie funkcjonował jako płatnik i w konsekwencji będą przyjmowane dokumenty rozliczeniowe i rozliczane wpłaty z tytułu składek. Takie zgłoszenie może mieć zatem charakter czysto wirtualny - do czasu jego weryfikacji w ramach kontroli ZUS, co miało miejsce w niniejszej sprawie.

Wszystkie powyższe rozważania dotyczą także oceny, zgodnie z którą zainteresowanego nie wiązał stosunek pracy z (...) sp. z o.o. po jego "przejęciu" przez (...) sp. z o.o. na podstawie porozumienia z dnia 31 października 2012r. Analogicznie jak w przypadku oceny więzi prawnej pomiędzy zainteresowanym a R.

Sp. z o.o. stwierdzić należy, że w dalszym ciągu świadczył on tę samą pracę w tym samym miejscu, na tych samych warunkach, a nadto pod nadzorem tych samych osób, jak podczas zatrudnienia przez (...) Sp. z o.o. i to właśnie

ta Spółka czerpała korzyści z ich pracy. Rolą (...) sp. z o.o. była jedynie obsługa kadrowo - płacowa, w tym wypłata zainteresowanemu wynagrodzenia,
ze środków przekazanych zresztą przez rzeczywistego pracodawcę (...) Sp. z o.o.

Zainteresowanego nie wiązał stosunek pracy, ani z (...) Sp. z o.o., ani z (...) sp. z o.o. skutkiem zawartych umów o pracę nie było bowiem świadczenie przez zainteresowanego pracy na rzecz ww. podmiotów w warunkach odpowiadających art. 22 k.p. W całych spornych w niniejszej sprawie okresach zatrudnienia zainteresowanego jego faktycznym pracodawcą pozostawała spółka (...), a zatem także ona była wówczas płatnikiem składek.

Porozumienie z dnia 31 października 2012 r. zawarte pomiędzy (...) Sp. z o.o.

a (...) Sp. z o.o. oraz (...) sp. z o.o w przedmiocie przekazania pracowników przez R.. Sp. z o.o. i przyjęcia ich przez (...) sp. z o.o., jako zmierzające do obejścia prawa było nieważne (art. 58 § 1 k.c).

Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że z formalnego punktu widzenia przedmiotowa umowa została wykonana. Dokonano wyrejstrowania zainteresowanego

z ubezpieczenia społecznego przez odpowiednio – (...) Sp. z o.o. oraz R.

Sp. z o.o., a następnie do ubezpieczenia społecznego od dnia 1 listopada 2012 r. zgłosiła ich (...) sp. z o.o. Również wypłata wynagrodzenia za pracę była realizowana przez nowego pracodawcę. Powyższe ustalenia nie przesądzają jednak, że doszło do transferu pracownika.

Przede wszystkim zważyć należy, że skoro zainteresowanego nie łączył z (...) Sp. z o.o. ważny stosunek pracy, to już z tego tylko względu nie mogło dojść do transferu tych pracowników ze spółki (...) do (...) sp. z o.o.

W realiach niniejszej sprawy instytucja z art. 23¹ § 1 k.p. nie mogła mieć zastosowania, albowiem podmiot "przekazujący", zgodnie z treścią umowy, pracowników tj. R.

Sp. z o.o. nie posiadał względem nich statusu pracodawcy. Jak już wyżej wskazano nie doszło do skutecznego zawarcia umowy o pracę pomiędzy zainteresowanym a (...) Sp. z o.o.

Mając na uwadze poczynione powyżej rozważania, co do przejścia zakładu pracy

w trybie art. 23⁽¹⁾ k.p., Sąd stwierdza, że nie budzi wątpliwości fakt, iż prowadzenie rozbioru mięsa drobiowego, co jest przedmiotem działalności (...) Sp. z o.o.- rzeczywistego pracodawcy zainteresowanego w dacie zawarcia porozumienia z dnia 31 października 2012 r. - nie jest możliwe z pominięciem infrastruktury mającej majątkowy charakter. W takiej zaś sytuacji sam transfer pracowników nie jest wystarczający do stwierdzenia zachowania tożsamości przedsiębiorstwa, będącego warunkiem przejścia zakładu pracy. Konieczne jest także przejście składników majątkowych służących ich wykonywaniu. Skoro (...)sp. z o.o. nie korzystała z żadnych składników mienia związanych z wykonywaniem usługi, to nie można skutecznie wywodzić o uzyskaniu statusu pracodawcy przez ten podmiot.

W rozpoznawanej sprawie nie doszło do przekazania spółkom outsourcingowym substancji majątkowej służącej realizacji zadań. Pracownicy wykonywali je za pomocą majątku będącego w dyspozycji (...) Sp. z o.o. Co więcej, zachowano struktury i organizację, a nowy "pracodawca" nie sprawował kierownictwa nad zatrudnionymi. W takich okolicznościach należy jednoznacznie stwierdzić, że pomimo wystąpienia formalnych działań mających uwiarygadniać przejście pracowników, nie doszło do przejścia zainteresowanego do nowego pracodawcy. O tym, czy dochodzi do spełnienia przesłanek zawartych w art. 23 1

§ 1 k.p. nie decydują bowiem umowy i porozumienia zawarte między odwołującą i spółkami outsourcingowymi, ale okoliczności faktyczne identyfikujące normatywne pojęcie przejścia zakładu pracy. Porozumienie z dnia 31 października 2012 r. jako zmierzające do obejścia prawa jest zatem nieważne (art. 58 § 1 kc.).

W ocenie Sądu Okręgowego, zainteresowanego nie można także traktować jako pracownika tymczasowego Spółek (...) i (...) w rozumieniu ustawy z dnia 9.07.2003r. o zatrudnianiu pracowników tymczasowych, gdyż w ocenie Sądu, nie wykonywali „pracy tymczasowej”

w rozumieniu art. 2 pkt 3.

Praca tymczasowa, zgodnie z definicją zawartą w tym przepisie, polega na wykonywaniu przez pracownika zadań:

- a. o charakterze sezonowym, okresowym, doraźnym, lub
- b. których terminowe wykonania przez pracowników zatrudnionych przez pracodawcę użytkownika nie byłoby możliwe lub
- c. których wykonane należy do obowiązków nieobecnego pracownika zatrudnionego przez pracodawcę użytkownika.

Tymczasem zainteresowany świadczył pracę na rzecz swego rzeczywistego pracodawcy wykonując wciąż te same czynności, na tym samym stanowisku, w sposób ciągły, stały, nie tymczasowy, nie okresowy, nie doraźny, a nadzór sprawował ten sam kierownik produkcji, to jest S. P..

W tym stanie rzeczy brak było podstaw do zmiany zaskarżonej decyzji.

O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono w punkcie 2 i 3 na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. zasądzając od odwołującej się na rzecz syndyka (...) Spółki z o.o. w upadłości likwidacyjnej w O. i ZUS Oddział w B. kwoty po 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, gdyż żaden z pełnomocników występujących w sprawie nie wskazał wartości przedmiotu sporu.

Apelację od tego wyroku wywiodła spółka (...) spółka z o.o. w P. zarzucając naruszenie:

1. artykułu 233 § 1 ustawy z dnia 17.11.1964r. kodeks postępowania cywilnego (t.j. Dz.U. z 2018 poz. 155 ze zm.) poprzez dokonanie błędnych ustaleń faktyczno - prawnych, dowolnych i sprzecznych z zasadami doświadczenia życiowego ocen zgromadzonego materiału dowodowego przez Sąd Okręgowy w Bielsku Białej;
2. artykułu 23¹ § 1 ustawy z dnia 26.06.1974r. Kodeks pracy (Dz.U. 1974, nr 24, poz. 141 ze zm.) poprzez dokonanie błędnej wykładni przedmiotowego przepisu prawa i niewłaściwe zastosowanie tego przepisu prawa przez Sąd Okręgowy w Bielsku-Białej;
3. artykułu 227 ustawy z dnia 17.11.1964r. Kodeks postępowania cywilnego (t.j. Dz.U. z 2018r. poz. 155 ze zm.) w zw. z art. 217 § 3 ustawy z dnia 17.11.1964r. Kodeks postępowania cywilnego (t.j. Dz.U. z 2018r. poz. 155 ze zm.) poprzez naruszenie prawa procesowego, decyzjami Sądu oddalającymi wnioski dowodowe w przedmiocie przeprowadzenia dowodu z przesłuchania świadków: J. M., P. K., J. Z., z uwagi na uznanie, że okoliczności sporne zostały już dostatecznie wyjaśnione, podczas gdy w sprawie nadal występują niewyjaśnione okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia, tj. kwestia ustalenia okresu podlegania ubezpieczeniom społecznym przez Zainteresowanego, a tym samym uniemożliwienia stronie przeprowadzenia dowodów na uzasadnienie złożonych wniosków;
4. artykułu 353⁽¹⁾ ustawy z dnia 23.04.1964r. Kodeks cywilny (t.j. Dz.U. z 2017r., poz. 459 ze zm.) poprzez dokonanie błędnych ustaleń przez Sąd Okręgowy w Bielsku Białej w przedmiocie: umowy o świadczenie usług zawartej pomiędzy skarżącą
a (...) Sp. z o.o. w dniu 1.06.2012r., umowy o świadczenie usług zawartej pomiędzy Skarżącą a (...) Sp. z o.o. w dniu 1.11.2012r.;
5. artykułu 2 pkt 3a ustawy z dnia 09.07.2003r. o zatrudnianiu pracowników tymczasowych (Dz. U. nr 166, poz. 1608 ze zm.) w związku z art. 18 ust. 1 pkt 4 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy z dnia 20.04.2004r. (Dz.U. Nr 99, poz. 1001 ze zm., t.j. z dnia 31.05.2017r.) i art. 20 pkt 1 ustawy o zatrudnianiu pracowników

tymczasowych z dnia 09.07.2003r. poprzez błędną wykładnię przedmiotowych przepisów prawa dokonaną przez Sąd Okręgowy w Bielsku Białej

w niniejszej sprawie i tym samym błędne ich zastosowanie dla celów przedmiotu niniejszej sprawy;

6. artykułu 22 § 1 ustawy z dnia 26.06.1974r. Kodeks pracy (t.j. Dz.U. z 2016r.

poz. 1666 ze zm.) oraz art. 22 § 1¹ ustawy z dnia 26.06.1974r. Kodeks pracy (t.j. Dz.U. z 2016r. poz. 1666 ze zm.) poprzez błędną wykładnię powyższych przepisów prawa dokonaną przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, a za nim przez Sąd Okręgowy

w Bielsku - Białej, tzw. pojęcia „stosunek pracy”;

7. artykułu 3 i art. 3¹ § 1 ustawy Kodeks pracy z dnia 26.06.1974r. (t.j. Dz.U. 2016 poz. 1666 ze zm.) w związku z art. 4 pkt 2 lit. a ustawy z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz. U. z 2016r. poz. 963 ze zm.), poprzez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie, tzw. pojęcia „pracodawca” przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych oraz za nim przez Sąd Okręgowy w Bielsku-Białej;

8. artykułu 177 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 17.11.1964r. Kodeks postępowania cywilnego (t.j. Dz.U. z 2016r. poz. 1822 ze zm.) poprzez nie zawieszenie niniejszego postępowania przez Sąd Okręgowy w Bielsku-Białej zgodnie z wnioskiem Strony. Zawieszenie niniejszego postępowania toczącego się przed Sądem Okręgowym

w Bielsku - Białej było zasadne ze względu na toczące się postępowania w: Sądzie Rejonowym w Bielsku-Białej, o sygn. VI GC 2510/16, Sądzie Rejonowym dla Wrocławia - Fabrycznej, o sygn. XV GC 1776/16, sprawy o ustalenie nieistnienia stosunku prawnego wynikającego z tzw. umów – porozumień;

9. artykułu 328 § 2 ustawy z dnia 17.11.1964r. Kodeks postępowania cywilnego

(t.j. Dz.U. z 2016r. poz. 1822 ze zm.) poprzez zawarcie przez Sąd Okręgowy

w Bielsku-Białej VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w uzasadnieniu zaskarżanego wyroku wielu błędnych ustaleń faktyczno - prawnych, które

w szczególności zostały wskazane w punkcie 1 niniejszej apelacji (nie wszystkie);

10. artykułu 6 ustawy z dnia 23.04.1964r. Kodeks cywilny poprzez zignorowanie faktu dążenia przez ZUS do uzyskania korzyści majątkowych w postaci wtórnych składek od tego samego zainteresowanego.

Wskazując na te zarzuty skarżący wniósł o zmianę w całości zaskarżonego wyroku poprzez zmianę w całości zaskarżonej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 9.07.2015r. o sygn. (...) w ten sposób, że:

- J. K. jako pracownik u płatnika składek (...) Sp. z o.o. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowemu, wypadkowemu, chorobowemu w okresie od 1.07.2012r. do 31.10.2012r. przez (...) Sp. z o.o.

- J. K. jako pracownik u płatnika składek (...) Sp. z o.o. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowemu, wypadkowemu, chorobowemu w okresie od 01.11.2012r. do 31.03.2013r. przez (...) Sp. z o.o.

- J. K. jako pracownik u płatnika składek (...) Sp. z o.o. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowemu, wypadkowemu, chorobowemu w okresie od 1.04.2013r. przez (...) Sp. z o.o.

ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I Instancji.

Organ rentowy wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego za II instancję.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja odwołującej jest niezasadna jednakże Sąd Apelacyjny z urzędu stwierdza,

że zaskarżony wyrok jest obciążony wadliwością w zakresie wskazania podmiotów będących stronami w niniejszym procesie.

Zgodnie z systemem orzekania w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych, w postępowaniu wywołanym odwołaniem do sądu pracy i ubezpieczeń społecznych sąd rozstrzyga o prawidłowości zaskarżonej decyzji (art. 477¹⁴ § 2 i art. 477^{14a} k.p.c.) w granicach jej treści i przedmiotu (por. wyrok SN z dnia 23 kwietnia 2010r. II UK 309/09, LEX nr 604210).

Zaskarżona decyzja z dnia 9.07.2015r. adresowana do płatnika składek (...) Spółka z o.o. w P. i ubezpieczonego J. K. stwierdzała, że J. K. jako pracownik u płatnika składek (...) Spółka z o.o. w P. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu i chorobowemu od 27.02.2012r.

Decyzja ta zatem w swojej treści określała zarówno przedmiot sporu czyli kwestię tytułu podlegania ubezpieczeniom społecznym i jak i podmioty, których praw i obowiązków dotyczy.

Powyższe stwierdzenie ma istotne znaczenie dla określenia podmiotów, które mogły być uczestnikami postępowania odwoławczego od tej decyzji.

Jak wyjaśnił bowiem Sąd Najwyższy w sprawie I UK 279/16, LEX nr 2311192 „Zgodnie z art. 477¹¹ § 2 k.p.c. (w brzmieniu relewantnym dla rozpoznawanej sprawy), zainteresowanym jest ten, czyje prawa lub obowiązki zależą od rozstrzygnięcia sprawy. Jeżeli osoba taka nie została wezwana do udziału w sprawie przed organem rentowym, sąd wezwie ją do udziału w postępowaniu bądź z urzędu, bądź na jej wniosek lub na wniosek jednej ze stron. Zainteresowanym jest więc tylko ten, czyje prawa lub obowiązki w sferze ubezpieczeń społecznych zależą bezpośrednio od rozstrzygnięcia sprawy (...) O tym, czy konkretna osoba posiada status zainteresowanego ze względu na przedmiot postępowania w sprawie z zakresu ubezpieczeń społecznych, przesądza nie jej subiektywne przekonanie, ale obiektywna okoliczność, że w danym wypadku prawa lub obowiązki tej osoby "zależą" od rozstrzygnięcia sprawy. Rozstrzygnięcie sprawy powoduje bowiem zmianę w sferze prawnej zainteresowanego. Może ona polegać na zyskaniu prawa bądź jego utracie, albo na pojawieniu się powinności, ewentualnie jej wygaśnięciu (...).

Zatem wskazany w omawianym przepisie związek zależności musi mieć charakter bezpośredni, co oznacza, że z samej mocy wydanej decyzji muszą płynąć dla zainteresowanego prawa lub obowiązki wynikające z prawa ubezpieczeń społecznych, które mogą być podtrzymane w wyroku sądu ubezpieczeń społecznych przez oddalenie odwołania (art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.) bądź też uchylone przez zmianę decyzji (art. 477¹⁴ § 2 k.p.c.).

W konsekwencji tylko wtedy, gdy wynik postępowania prowadzi do stworzenia indywidualnej normy prawnej oddziałującej nie tylko na adresata decyzji, lecz także na inny podmiot, można uznać, że prawa lub obowiązki tego podmiotu zależą od rozstrzygnięcia sprawy. W takiej właśnie sytuacji występuje bezpośrednia zależność, o której mowa

w art. 477¹¹ § 2 k.p.c. Tak jest na przykład w przypadku decyzji ustalającej pracowniczy tytuł ubezpieczenia społecznego skierowanej do płatnika składek, która wprost kształtuje sytuację prawną pracownika (ubezpieczonego), czy też decyzji ustalającej prawo do renty rodzinnej, która nie może zostać zignorowana przy podziale renty między osoby uprawnione.

Podkreślić przy tym należy, że uzasadnienie decyzji ma jedynie objaśnić tok myślenia prowadzący do zastosowania przepisu prawnego w sprawie (taka jest jego rola wynikająca z brzmienia art. 107 § 3 k.p.a.), natomiast konkretyzacja praw i obowiązków wynikających

z decyzji administracyjnej dokonuje się w jej rozstrzygnięciu (osnowie). Zatem to nie motywy zawarte w uzasadnieniu decyzji, ale jej osnowa formułuje normę indywidualną, jaką zbudował organ administracyjny stosujący prawo. W konsekwencji wymagany art. 477¹¹

§ 2 k.p.c. związek bezpośredniej zależności między wydaną decyzją a prawami i obowiązkami danego podmiotu dotyczy osnowy decyzji, a nie z jej motywów przedstawiających ocenę prawną ustalonych okoliczności faktycznych.

Z decyzji ustalającej podleganie danej osoby ubezpieczeniom społecznym jako pracownik wynikają prawa i obowiązki w zakresie: zgłaszania do ubezpieczeń społecznych, przebiegu ubezpieczeń społecznych oraz ustalania wymiaru składek i ich poboru (art. 83 ust. 1 pkt 1-3a ustawy systemowej) i dotyczą one odpowiednio ubezpieczonej i wskazanego w decyzji płatnika składek. Z perspektywy obowiązków przypisanych płatnikom składek przez ustawę z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jedn.: Dz. U.

z 2016r. poz. 963 z późn. zm.) decyzja taka rozstrzyga wyłącznie to, czy dany podmiot jest płatnikiem składek (pracodawcą), a nie to, czy jest nim (lub nie) inny podmiot. Jest tak nawet wtedy, gdy w motywach rozstrzygnięcia (uzasadnieniu decyzji) ocenia się status prawny innego podmiotu. Jak wskazano wyżej, uzasadnienie decyzji nie stwarza indywidualnej normy, w rezultacie więc przedmiot przyszłego rozstrzygnięcia sądu, który jest jednym z wyznaczników zarówno prawomocności materialnej wyroku (art. 365 § 1 k.p.c.), jak i powagi rzeczy osądzonej (art. 366 k.p.c.) wyznacza wyłącznie to, co wynika z osnowy decyzji.

Sąd Najwyższy przychylił się do poglądu, że stroną jest jedynie osoba uczestnicząca w procesie w tym charakterze, a nie osoba, która powinna lub może być stroną(...)Niemniej jednak nadal warunkiem uzyskania statusu zainteresowanego (strony postępowania) na podstawie postanowienia sądu jest bezpośrednie oddziaływanie rozstrzygnięcia w danym postępowaniu na prawa i obowiązki podmiotu wezwanego do udziału w sprawie. Inaczej rzecz ujmując, dla uzyskania prawa do bycia stroną nie wystarczy sam akt procesowy sądu, ale konieczne jest spełnienie przesłanek kreujących status zainteresowanego. Dlatego formalna decyzja sądu tylko wtedy wywołuje przewidziane w niej skutki (nabycie statusu zainteresowanego jako strony określonej w art. 477¹¹ § 1 k.p.c.), gdy ma oparcie w bezpośredniej relacji między przyszłym rozstrzygnięciem a sferą prawną podmiotu wezwanego, stąd wadliwe postanowienie nie może wywołać skutku procesowego i uczynić podmiot nieuprawnioną stroną postępowania”.

Odnosząc przytoczone uwagi SN do rozpoznawanej sprawy stwierdzić należy, że po pierwsze skoro decyzja wskazywała jako płatnika składek (...) Spółkę z o.o. w P. i to ta spółka wniosła odwołanie od opisanej decyzji to brak było podstaw prawnych do wskazania w rubrum zaskarżonego wyroku (...) Spółki z o.o. w K. jako odwołującej.

Wszakże rzeczona spółka jak wynika z KRS powstała w lutym 2017r. i z oczywistych względów nie była wymieniona w zaskarżonej decyzji oraz nie wносиła odwołań od tejże decyzji.

Spółka ta nie została też formalnie wezwana do udziału w sprawie czy zawiadomiona w trybie art.195 k.p.c., a jedynie zarządzeniem z dnia 26.02.2018r. (k.108, 110) nakazano zawiadomienie jej o terminie wyznaczonej rozprawy po przedłożeniu przez organ rentowy wraz z pismem procesowym umowy wydania-przeniesienia własności przedsiębiorstwa działającego pod firmą (...) Spółka z o.o. w P. na spółkę (...) Spółka z o.o. w K..

Spółka ta też nie złożyła żadnego oświadczenia wskazującego, że przystępuje do sprawy po stronie odwołującej.

Tymczasem jak wynika z KRS wg stanu na dzień 6.02.2019r. (...) Spółka z o.o. w P. nadal istnieje, nie została wykreślona z rejestru, brak wpisów o postawieniu jej w stan upadłości, czy wszczęciu postępowania układowego.

W tej sytuacji sam fakt zawarcia przez obie spółki w toku procesu umowy przeniesienia własności przedsiębiorstwa nie oznacza, że (...) Spółka z o.o. w K. bez własnej woli stała się stroną odwołującą w rozpatrywanej sprawie i niejako wstecznie adresatem decyzji organu rentowego.

Okoliczność, że z treści tej umowy wynika, że spółka (...) stała się stroną w dotychczasowych stosunkach pracy tego nie zmienia, zwłaszcza, że przedmiotem sporu jest to kto był pracodawcą J. K. w okresie od 1.07.2012r. do 31.03.2013r. i tym samym płatnikiem składek na ubezpieczenie społeczne w tym czasie.

Sąd Apelacyjny podziela też stanowisko zaprezentowane przez SN w uchwałach III CZP 21/80 (OSNC 1980/11/207) i III CZP 162/95 (OSNC 1996/3/34) oraz w wyroku SA w Katowicach I ACa 937/02 (LEX nr 175230), które zapadły co prawda w nieco innej sytuacji procesowej bo dotyczyły osoby nie wezwanej do udziału w sprawie w charakterze pozwanego ale analizowały sytuację procesową osoby, która została objęta wyrokiem mimo braku warunkujących taki udział w procesie przesłanek.

W szczególności Sąd Apelacyjny podziela pogląd, że „Objęcie takiej osoby procesem - poza instytucją jego przekształceń podmiotowych - musi być uważane za nieprawidłowość z punktu widzenia zasad kształtowania procesu w jego elementach podmiotowych.(...) Wadliwość wyraża się w tym, że brak było przesłanek do tego, aby mógł się toczyć proces w określonym zakresie podmiotowym i w konsekwencji brak było podstaw procesowych do zakończenia procesu wyrokiem. Z tej racji też zachodzi nieważność postępowania. Wydany w takich warunkach wyrok - w określonym zakresie podmiotowym - jest wyrokiem nieważnym. Nie może on jednak być traktowany jako tzw. wyrok nie istniejący (sententia non existens). Wydany on bowiem został przez sąd”.

Po drugie zaskarżona w niniejszej sprawie decyzja dotycząca podlegania J. K. obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym z tytułu umowy o pracę oraz ustalenia płatnika składek na te ubezpieczenia dotyczy bezpośrednio ubezpieczonego i wskazanego w decyzji płatnika składek, tj. Spółki z o.o. (...) w P.. Z perspektywy obowiązków przypisanych płatnikom składek przez ustawę z 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych decyzja taka rozstrzyga wyłącznie to, czy dany podmiot jest płatnikiem składek (pracodawcą), a nie to, czy jest nim (lub nie) inny podmiot.

Z tego względu nie miały statusu zainteresowanych w sprawie (...) Spółka z o.o. we W. i (...) sp. z o.o. w O..

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny stwierdził, że Syndykowi Masy Upadłości (...) Sp. z o.o. w O. nie przysługuje status zainteresowanego w sprawie.

Z przytoczonych powyżej względów Sąd Apelacyjny na mocy art.386§3 k.p.c. uchylił zaskarżony wyrok w stosunku do (...) spółki z o.o. w K. i umorzył postępowanie z jej udziałem uznając, że wydanie wyroku wobec tego podmiotu było niedopuszczalne oraz uchylił zaskarżony wyrok w pkt 2, w którym orzeczono o kosztach zastępstwa procesowego na rzecz Syndyka Masy Upadłości (...) Sp. z o.o. w O..

Jak już podniesiono apelacja spółki (...) w P. nie jest zasadna.

W zakresie jej dotyczącym Sąd Okręgowy dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych, które Sąd Apelacyjny podziela i przyjmuje za własne. Zapadły wobec niej wyrok należy też ocenić jako trafne i odpowiadające prawu rozstrzygnięcie.

Odnosząc się do zarzutów naruszenia przez Sąd I instancji przepisów art. 227 w zw. z art. 217 § 3 k.p.c. Sąd Apelacyjny stwierdza, że są one chybione, albowiem zebrany w sprawie materiał dowodowy, w zakresie objętym przedmiotem zaskarżonej decyzji, co do którego to zakresu sąd jest związany, pozwalał na merytoryczne rozstrzygnięcie zatem Sąd I instancji mógł pominąć wskazane wnioski dowodowe skarżącej.

Brak było także podstaw do zawieszenia postępowania z uwagi na toczące się przed sądem gospodarczym postępowania o ustalenie nieistnienia stosunku prawnego wynikającego z tzw. umów-porozumień zawartych między skarżącą a spółkami (...) i (...) (...).

Wreszcie uzasadnienie zaskarżonego orzeczenia zawiera wszystkie wymagane elementy.

W tej sytuacji Sąd Apelacyjny nie dopatrył się naruszenia zarzucanych w apelacji przepisów prawa procesowego, które miałyby wpływ na treść rozstrzygnięcia Sądu I instancji.

Dokonane w sprawie ustalenia faktyczne Sąd Apelacyjny przyjął za własne, w szczególności co do tego, że J. K., mimo formalnego zawarcia umowy o pracę ze spółką (...) nie był pracownikiem we wskazywanych przez skarżącą spółkach jako agencjach pracy tymczasowej, lecz był pracownikiem zatrudnionym w (...) Sp. z o.o. w P. i to właśnie ten podmiot był zobowiązany do opłacania za niego składek na ubezpieczenie społeczne.

Skarżąca nie wykazała, że przy czynieniu tych ustaleń Sąd przekroczył granice swobodnej oceny dowodów zakreślone w art. 233 § 1 k.p.c., w szczególności nie wykazała, aby wnioski wyciągnięte przez Sąd I instancji ze zgromadzonego materiału dowodowego sprzeciwiały się zasadom logicznego rozumowania czy doświadczenia życiowego.

Nie zachodzą też zarzucane naruszenia prawa materialnego.

Istotnie faktyczny przebieg wykonywania stosunku pracy przez J. K., nawiązanego w czerwcu 2012r. pomiędzy nim a (...) Sp. z o.o., daje podstawy do przyjęcia, że ta spółka w żaden sposób nie realizowała względem niego funkcji pracodawcy, a jej działania ograniczały się jedynie do przekazywania wynagrodzenia, które było wypłacane po sporządzeniu dokumentów stanowiących podstawę jego obliczenia przez spółkę (...). Nadto całokształt efektów świadczonej przez J. K. pracy przypadał skarżącej.

Wszelkie czynności, stanowiące przymioty pracodawcy wykonywane były właśnie przez (...) która nie tylko zapewniała zaplecze materialne do prawidłowej realizacji obowiązków pracowniczych J. K., ale również realizowała względem delegowanych pracowników i względem J.K. funkcje kierownicze. Spółka z o.o. (...), a później (...) (...) przez cały okres trwania stosunku pracy J. K. jedynie pełniły wobec niego funkcje kadrowo – płacowe, w żaden sposób nie kontrolując świadczonej przez niego pracy, przy czym funkcja ta ograniczała się jedynie do wypłacania wynagrodzenia.

Kierownictwo nad świadczoną przez pracowników (...) pracą sprawował S. P., przy czym w (...) Sp. z o.o. i (...) (...) zajmował on stanowisko kierownika produkcji, takie jak wcześniej przed przejściem przez te spółki i później po rozwiązaniu umowy ze spółką (...) (...). Wskazać należy, że zainteresowany przez cały okres zatrudnienia z wnioskami o urlop zwracał się do S. P.. Jemu także przedkładał zwolnienia lekarskie i to S. P. wyznaczał mu pracę, którą miał wykonać.

Na podstawie takiego stanu faktycznego nie można zatem uznać, że zawarta w czerwcu 2012r. umowa o pracę pomiędzy J. K. a (...) Sp. z o.o. była rzeczywiście wykonywana, gdyż żaden z elementów wskazanych w art. 22 § 1 k.p. pomiędzy tymi podmiotami nie wystąpił. Praca wcale nie była świadczona na rzecz wskazanej spółki z o.o. przy jednoczesnym istnieniu podporządkowania temu podmiotowi.

Co do zasady spółka (...), czy (...) jako zarejestrowane agencje pracy tymczasowej mogły oczywiście zatrudniać pracowników tymczasowych. Istotnym jest jednak, czy w rozpoznawanej sprawie konstrukcja zatrudnienia tymczasowego

ma zastosowanie. Kwestię takiego zatrudnienia reguluje ustawa z 9 lipca 2003r.

o zatrudnieniu pracowników tymczasowych. W rozumieniu tej ustawy pracownikiem tymczasowym jest pracownik zatrudniony przez agencję pracy tymczasowej wyłącznie w celu wykonywania pracy tymczasowej na rzecz i pod kierownictwem pracodawcy użytkownika. Natomiast praca tymczasowa to wykonywanie na rzecz danego pracodawcy

użytkownika, przez okres nie dłuższy niż wskazany w ustawie, zadań o charakterze sezonowym, okresowym, doraźnym lub których termin na wykonywanie przez pracowników zatrudnionych przez pracodawcę użytkownika nie byłoby możliwe lub których wykonanie należy do obowiązków nieobecnego pracownika, zatrudnionego przez pracodawcę użytkownika.

Słusznie zatem uznał Sąd I instancji, że treść umowy o pracę nawiązanej pomiędzy J. K. a Spółką z o.o. (...) nie odpowiada warunkom wskazanym w art. 13 ustawy o zatrudnianiu pracowników tymczasowych, który stanowi, że umowa o pracę zawarta między agencją pracy tymczasowej a pracownikiem tymczasowym powinna określać strony umowy i datę zawarcia umowy oraz wskazywać pracodawcę użytkownika i ustalony okres wykonywania na jego rzecz pracy tymczasowej, a także warunki zatrudnienia pracownika tymczasowego w okresie wykonywania pracy na rzecz pracodawcy użytkownika.

Nadto w okolicznościach rozpoznawanej sprawy przyjęcie, że ubezpieczony podobnie jak inni pracownicy spółki (...) świadczył pracę na rzecz spółek (...)i (...) w ramach pracy tymczasowej prowadziły do wniosku, że działalność przedsiębiorstwa (...) w P. opierała się wyłącznie na pracy pracowników tymczasowych zatrudnionych przez agencję, skoro w świetle zapisów porozumienia (k. 142) także pracownicy zatrudnieni u niej przed lipcem 2012r. stali się pracownikami agencji, tj. R., (...)

W tych okolicznościach skarżącej nie można przypisać statusu pracodawcy użytkownika, a praca świadczona przez ubezpieczonego nie była pracą tymczasową w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy o zatrudnieniu pracowników tymczasowych.

Ostatecznie zatem należało, że umowa o pracę zawarta przez J. K. z (...) Spółką z o.o. we W. był nieważna a skoro beneficjentem pracy wykonywanej na podstawie tej umowy była od początku (...) Spółka z o.o. w P. to stosunek pracy i stosunek ubezpieczeniowy łączył ubezpieczonego ze spółką (...) i to ten podmiot jest zobowiązany do opłacenia za niego składek.

W tym stanie rzeczy Sąd Apelacyjny, wobec bezpodstawności sformułowanych w apelacji zarzutów procesowych oraz materialnych, na podstawie art. 385 k.p.c., orzekł jak w pkt 4 sentencji i oddalił apelację.

O kosztach orzeczono kierując się zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania przy czym w zakresie postępowania przed sądem I instancji w pkt 3 na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w związku z uchyleniem wyroku wobec spółki (...), a w pkt 5 w zakresie postępowania w II instancji na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. przy zastosowaniu § 10 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

/-/ SSA M.Żurecki /-/ SSA J.Pietrzak /-/ SSA M.Procek

Sędzia Przewodniczący Sędzia

ek